

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/82/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3211205531
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3211205531.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Emílie Zimovej a členiek JUDr. Gabriely Janákovovej a JUDr. Eriky Zajacovej v právnej veci navrhovateľa: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO 36 234 176, proti odporcovi: C. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. XX, v konaní zastúpenému opatrovníčkou A. I., bytom X. XX, o zaplatenie 587,62 Eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 23. novembra 2012, č.k. 3C/42/2012-51, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v napadnutej časti **p o t v r d z u j e .**

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi 431 Eur s 0,024 % denným úrokom z omeškania zo sumy 431 Eur od 16.12.2010 do zaplatenia. Povolil odporcovi uhrádzať uvedené plnenie v splátkach po 50 Eur mesačne, vždy k 15. dňu v mesiaci počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozhodnutia, s tým, že nezaplatením čo i len jednej splátky riadne a včas sa stáva zročným celé plnenie. Vo zvyšnej časti návrh navrhovateľa zamietol. Žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania. V rozhodnutí konštatoval, že navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal, aby súd uložil odporcovi zaplatiť mu 531,40 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,024 % denne zo sumy 531,40 Eur od 16.12.2010 do zaplatenia, ako aj pokutu vo výške 40,22 Eur, upomienku vo výške 16 Eur a nahradiť trovy konania vo výške 35 Eur. Svoj návrh dôvodil tým, že dňa 19.02.2010 uzavrel s odporcom úverovú zmluvu č. 4002065260, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 431 Eur. Odporca sa zaviazal splatiť úver v 10 mesačných splátkach po 53,14 Eur, teda spolu 531,40 Eur. Pretože odporca nesplácal úver podľa dohodnutých podmienok, navrhovateľ mu uložil v súlade s úverovými zmluvnými podmienkami pokutu vo výške 40,22 Eur a upomienku vo výške 16 Eur. Dlh preto podľa navrhovateľa predstavuje 587,62 Eur. Súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že návrh bol čiastočne dôvodný. Konštatoval, že účastníci uzavreli úverovú zmluvu, ktorú vyhodnotil ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere v súlade s ustanovením § 2 písm. b/ zákona č. 258/2001 Z.z. Keďže odporca nesplácal úver podľa dohodnutých podmienok, porušil zmluvné podmienky, preto zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi nesplatený úver, spolu s prislúchajúcim úrokom z omeškania. V časti uplatnenej zmluvnej pokuty a poplatku za upomienky návrh navrhovateľa zamietol, keď uviedol, že pokiaľ ide o zmluvné pokuty, navrhovateľ nevysvetlil, z akých dôvodov, na základe ktorých ustanovení úverovej zmluvy, resp. úverových podmienok tieto zmluvné pokuty uplatnil ani ako vypočítal ich výšku. Poplatky za upomienky nepriznal z dôvodu, že navrhovateľ nepreukázal skutočné vypracovanie a odoslanie upomienok a okrem toho z judikatúry vyplýva, že poplatok za upomienku sa vo všeobecnosti považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku, pretože umožňuje veriteľovi jednostranne navyšovať poplatky. V danom prípade však toto neskúmal vzhľadom na nepredloženie samotných upomienok navrhovateľom.

Súd ďalej zistil, že v úverovej zmluve sú uvedené celkové náklady spotrebiteľa v sume 65 Eur. Tento údaj je však nesprávny, pretože súčet splátok (10 x 53,14 Eur = 531,40 Eur) po odrátaní výšky poskytnutej istiny 431 Eur dáva náklady spotrebiteľa vo výške 100,40 Eur. Keďže podľa úverovej zmluvy navrhovateľ neúčtuje poplatok za poskytnutie úveru ani za vedenie úverového účtu, celkové náklady spotrebiteľa predstavujú 100,40 Eur. Nesprávne uvedenie tohto údajja v úverovej zmluve (a to v nižšej výške než je skutočná výška, teda spôsobom, ktorý môže byť pre spotrebiteľa zavádzajúci) má rovnaké právne dôsledky ako neuvedenie tohto údajja, teda podľa § 4 ods. 3 posledná veta zákona č. 258/2001 Z. z. sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Odporcu preto zaviazal vrátiť navrhovateľovi len poskytnutú istinu 431 Eur spolu s úrokom z omeškania. O povolení splátok rozhodol podľa § 160 ods. 1 druhá veta O.s.p. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. vzhľadom na čiastočný úspech oboch účastníkov v konaní.

Proti rozsudku, jeho zamietavej časti, podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ, ktorý žiadal, aby odvolací súd v napadnutej časti rozsudok prvostupňového súdu zmenil tak, že navrhovateľovi prizná zmluvne dohodnutý úrok v sume 65 Eur. Vyslovil názor, že súd prvého stupňa vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci, pretože zákon č. 258/2001 Z.z. účinný v čase uzavretia úverovej zmluvy nevyžadoval v zmysle § 4 ako podstatnú náležitosť uvedenie celkových nákladov spotrebiteľa. V danom záväzkovom vzťahu neuvedenie údajov o celkových nákladoch spotrebiteľa, či nesprávne uvedenie výšky celkových nákladov nemôže mať v zmysle § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z.z. za následok, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. V zmysle úverových podmienok Hlavy 5 § 1 bolo s odporcom dohodnuté, že v jednotlivých splátkach je zahrnutá príslušná časť úverovej istiny, poplatok za vedenie úverového účtu, úroky a prípadne úhrada za poistenie; v zmysle citovaných ustanovení úverových podmienok bolo v splátke úveru započítané poistenie. Úhrada za poistenie bola dohodnutá v mesačnej výške 3,54 Eur a bola započítaná v mesačnej splátke úveru uvedenej v kolonke 54 úverovej zmluvy. Suma 65 Eur uvedená v kolonke 55 úverovej zmluvy predstavuje celkové náklady odporcu bez poistenia. V predmetnom záväzku navrhovateľ nepožadoval od odporcu poplatok za vedenie úverového účtu. Vzhľadom na uvedené žiadal, aby mu súd priznal zmluvne dohodnutý úrok v sume 65 Eur.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadril.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 219 ods. 1 O.s.p. v napadnutej časti, t.j. vo výroku, v ktorej bol vo zvyšnej časti návrh navrhovateľa zamietnutý, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a zistil, že rozsudok okresného súdu je potrebné v napadnutej časti podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdiť, pričom v zmysle ust. § 219 ods. 2 O.s.p. odvolací súd konštatuje správnosť dôvodov napadnutého rozhodnutia, s ktorými sa stotožňuje, a na ktoré v podrobnostiach odkazuje a len pre zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia uvádza nasledovné:

V predmetnej veci z vykonaného dokazovania vyplýva, že vzťah medzi účastníkmi konania možno charakterizovať ako spotrebiteľský vzťah a zmluvu uzavretú medzi nimi ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere, uzavretú podľa zákona č. 258/2001 Z.z.

Podľa § 4 ods. 2 písm. j/ zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, účinného v čase uzavretia zmluvy zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 4 ods. 3 posledná veta citovaného zákona, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a/, b/, d/ až j/, k/ a l/, poskytnutý úver sa poskytuje za bezúročný a bez poplatkov.

Z citovaných zákonných ustanovení je zrejmé, že zákon č. 258/2001 Z.z., účinný v čase uzavretia predmetnej úverovej zmluvy, vyžadoval v zmysle § 4 uvedenie náležitostí podľa odseku 2 písm. j/, teda aj uvedenie celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, za podstatné

náležitosti úverovej zmluvy. Preto námietka navrhovateľa uvedená v odvolaní, že zákon č. 258/2001 Z.z. účinný v čase uzavretia úverovej zmluvy nevyžadoval v zmysle § 4 ako podstatnú náležitosť uvedenie celkových nákladov spotrebiteľa, nebola dôvodná, a preto jeho námietka, že súd pri rozhodnutí vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci, nebola opodstatnená. Treba potom považovať za správny názor prvostupňového súdu, že pokiaľ navrhovateľ v úverovej zmluve uviedol celkové náklady spotrebiteľa v sume 65 Eur, hoci tieto spolu s poistením predstavovali sumu 100,40 Eur, nesprávne uvedenie tohto údaju spôsobom, ktorý môže byť pre spotrebiteľa zavádzajúcim, má rovnaké právne dôsledky ako neuviedenie tohto údaju, a teda v zmysle § 4 ods. 3 posledná veta zákona č. 258/2001 Z.z. sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Preto postup prvostupňového súdu, ktorý zaviazal odporcu vrátiť navrhovateľovi len poskytnutú istinu s príslušným úrokom z omeškania a vo zvyšnej časti návrh zamietol, považoval odvolací súd za správny.

Preto rozsudok prvostupňového súdu v napadnutej časti potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že odporcovi, ktorý bol v odvolacom konaní plne úspešný, náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko si ich neuplatnil postupom podľa § 151 ods. 1, 2 O.s.p.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.